

NØVN

Minningarorð um vinkonu okkara Mariu Poulsen

Fødd tann 25. august 1944 Deyð tann 8. september 2012

Góða Maria.

25. august hevði tú verðið 69 ár, hevði tú livað. Men krabbamein, sum kom sníkjandi inn á teg fyri umleið trimum árum síðan, bleiv so ógvusligt hjá tær. Og tú kempaði og gjørði alt, sum var í tínari makt fyri at verða frísk aftur. Men tíverri, tað eydnaðist ikki.

Tann 8. sept. 2012 læt tú eyguni aftur fyri seinastu ferð.

Vit báðar komu at kennast, tá ið vit í 1970 komu at búgva hurð um hurð á Hvarvinum í Havn. Ein sera góð tíð, vit vóru ungar og raskar. Maður og børn var fremst í huga okkara.

Maria var sjúkrasystir, og eg minnst eg hugsaði, at fittari og mildari kundi ein sjúkrasystir ikki vera. Rætt

hevði eg, havi hoyrt at hon var ein sera dugnalig sjúkrasystir. Og lat meg siga tað her beinanvegin, at hon var sera glað fyri sítt arbeiðspláss, tosaði mangan um sínar fittu starvsfelagar.

Hon var sera tolin við øll, ongantið kann eg minnst Mariu tosa við harðari rødd. Líka mild sum eg havi hoyrt, hon var, tá hon var til arbeiðis, var hon eisini heima við hús, hjá Peturi Arndis og Ragnari. Hon elskaði hesi trý menniskjuni.

Í 1973/1974 fluttu hesar familjurnar báðar fra Hvarvinum. Maria og Petur við báðum børnunum út í nýggju hús teirra á Bíggjarvegi 2, og vit niðan í Svanga.

Nú vit ikki vóru grannar, var gott at hava bindiklubban "MESKAN" (navnið er sett

saman av fyrsta stavi í navninum hjá okkum 6 bindiklubbakonunum.) Har hava verið nógvar góðar løtur nú í skjótt 40 ár. Og næstan á hvørjum ári hava vit verið eitt vikuskifti úti á onkrari bygd saman við monnunum, vit eru komin víða, og vit hava eisini verið uttanlands. Minnisríkar løtur og gott at minnst aftur á.

Seinasti túrurin hjá okk-

um var í juni mánaða í fjør. Minnst vit sótu og tosaðu um, hvar vit skuldu fara í ár, og nær tað skuldi verða, minnst Maria var skjót at svara: "Lat tað bara verða skjótt, ikki bíða ov leingi, lat okkum bara fara nú í juni, einki at bíða við". Hon visti meira, enn vit hugsadu ta løtuna, hon visti eisini tá, at hjá henni var einki meira at gera, og sum sjúkrasystir

hvønn veg tað bar. Vit høvdu ein so deiligan túr á Oyrarbakka, og Maria hugnaði sær og var væl til passar og glað fyri túrin. Haldi tað var ein av hennara seinastu túrum út um Havnina.

Triggjar mánaðar aftaná var hon farin.

MESKAN verður ongantið tann sama aftur, nú fyrsta eygað er mist. Sagnurin er stórur, og undarligt er ikki at hoyra málið og siggja hennara fitta, blíða snýð. Og ongantið koma út aftur í bindiklubb hjá Mariu, har sum tað altíð var so deiligt at vera.

Men størstur er sagnurin og sorgin hjá tær góði Petur, og hjá Arndis og Ragnari við makum og so ommubørnunum. Eitt kann eg siga tykkum, og tað vita tit eisini, at Maria elskaði sín mann, síni børn, síni svigarbørn og síni ommubørn, og tað var ringt hjá henni at fara frá tykkum. Minnst so væl seinastu ferð eg var og vitjaði hana. Lá í seingini, væl passað av Peturi, men illa sjúk. Tey bæði vóru samd um, at hon skuldi verða heima sum longst. Minnst

hon segði: "Eg eri ikki bangin at doyggja, men hvat hevði eg ikki hugsað mær at sloppið at livað og upplivað míni ommubørn". Tað vóru tung spor hjá mær at fara frá henni, eg skuldi uttanlands eina tíð. Báðar hugsadu tað sama - hetta er seinastu ferð vit siggjast. Tað vóru nógvar tár sum runnu ta løtuna,

So vit bæði maðurin og eg vóru ikki í Vesturkirkjunum, tá ið Maria varð borin út. Tað vóru vit sera hørm um.

Góðu tit øll, goymað minnini um hana í hjørtum tykkara, einki annað kunnu tit gera, tit gjørdur alt sum tit kundu gera fyri hana, tá ið hon hevði brúk fyri tykkum. Og hon var so sera takksom fyri tað.

Hugsi eisini um systkini hjá Mariu og Peturi við familjum, ringt at missa eina so fitta systur og svigerindu.

Jesus pápi veri hjá tykkum, og okkum øllum.

Hvíl í friði góða fitta Maria.

Bindiklubburin
Meskan / Nicolina

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyri sýnda samkenslu, tá kæri maður, pápi, verfaðir og abbi okkara

Trygvi Jacobsen
Vágur

andaðist og varð jarðaður.

Tøkk fyri blómur, kransar og heilsanir. Tøkk til Ann Hansen prest og Øssur Berghamar fyri góð orð. Og til G.H.M., Petur Niclassen og Bjarna Restorff fyri vakran tónleik og sang í kirkjunum. Takk øll tit, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Marita, Eyðun og Marjun við familjum

Tøkk

Fyri sýnda samkenslu. tá

Folmer Jørgensen
føddur 10. juni 1918 á Tranekær slotti á Langeland í Danmark.

andaðist ólavsøkuðag og fór til gravar hósdagin 1. august 2013.

Tøkk fyri heilsanir, blómur og kransar. Tøkk til berarar og tykkum, sum komu at fylgja honum til hansara seinasta hvíldarstað. Tøkk til líkbilsførara, organist og sangarar. Og eina tøkk til tey sjálvbodnu, sum bakaðu og tey. sum hjálptu til við ervinum á Lágargarði. Tøkk til Magnus Brahe Jørgensen, prest, son Folmers, fyri eina vakra gravtalu. Tøkk til Lágargarð og starvsfólkið fyri góða røkt og umsorgan hansara seinastu tíð.

Vegna tey avvarðandi
Anna Skæling

Tøkk

Takk fyri sýnda samkenslu, tá maður, pápi,verfaðir, abbi og langabbi okkara

Andreas T. J. Johannesen

andaðist 12/5-2013.

Vit ynskja at takka tykkum á B6, G3 og øllum tykkum í heimatænastuni fyri tykkara umsorgan, og tykkara góða arbeiði, so tað var møgult hjá honum at vera heima ta síðstu tíðina. Eisini vilja vit takka David presti, og Selmu fyri troystarrík orð í kirkjunum, tykkum sangarum og berarum og systkjunum í Garðinum fyri vakran sang. Takk til tykkum, sum hjálptu til við ervinum, tykkum, sum bakaðu, og øllum, sum fylgdu honum til hansara síðsta hvíldarstað.

Vinaliga
Lea, Nicolina, Elias, og Tórður við fam.